

и много или малко зависими и свързани въ дѣйствията си и макаръ да сж извършили отлични военни подвизи, но по размѣрите и политическата имъ важность далечъ не такива, може да се каже, *свѣтовни*, както напримѣръ завоюванietо на Истока — отъ Александра, Запада — отъ Цезаря, Германия — отъ Густавъ-Адолфа, областите на Швеция и пр. — отъ Петра Великий, Силезия и увеличението на Прусия — отъ Фридриха Великий, а почти цѣла западна Европа до прѣдѣлите на Русия — отъ Наполеона I. Тѣй щото Аннибалъ, Тюренъ, принцъ Евгений и Суворовъ по всички права могатъ да бѫдатъ турени въ числото на великитѣ полководци въ историята — по личнитѣ си достойнства, но не по *свѣтовното значеніе на извършенитѣ отъ тѣхъ подвизи*, при всичко, че послѣднитѣ стоятъ извѣрѣдно високо по отношение на частнитѣ интереси на държавите имъ и по искуството на водението войната.

III. „Четете, изучавайте историята на тѣхнитѣ 83*) похода и се сговаряйте съ тѣхъ“. Това е — велика, безспорна истина, които се отнася не само до тѣзи походи, но и до 14-тѣхъ похода на Наполеона I и до всичкитѣ походи на Петра Великий и Суворова, тѣй щото, спорѣдъ напълно вѣрнитѣ и прави думи на Наполеона I, *историята на походите на всичкитѣ тѣзи 10 велики полководци дѣйствително може да сгстави пълно рѣководство за изучаванietо истинскитѣ правила на искуството за водението съгласно съ тѣхъ методическата война*“.

IV. „Това е — единственното средство да станете (*devenir*) великъ полководецъ и да проникните въ тайната на искуството (*surprendre le secret de l'art*)“. Съ това, въпрѣки авторитета на Наполеона I, не можемъ да се съгласимъ. Четението и изучаванietо (повтарянието) историята на походите на великитѣ полководци, безъ съмнѣние, може да ни покаже истинскитѣ правила на искуството за водението на методическата война и да послужи като средство да се образуваме по примѣрите на великитѣ полководци, но да направи или образува велики полководци може само онѣзи, които сж родени за това и, по необикновенитѣ си природни дарби, принадлежатъ къмъ малкия Сонмъ на особенитѣ избранници въ високия рѣдъ на великитѣ полководци. Даже и да проникнатъ въ тайната на искуството е достаенно едва-ли не само на тѣхъ, но не на всички, които четатъ и повтарятъ историята на походите на великитѣ полководци.

V. „Гения ви, просвѣтенъ по този начинъ, ще ви накара да отхвѣрлите правилата, противни на правилата на тѣзи

*) Собствено 93 похода, а съ 14-тѣхъ похода на Наполеона I — 107, а пъкъ съ походите на Петра Великий и Суворова — още по вече.